

so s primernimi podobami bogato ilustrovana. Tudi vnanja oprava je taka, da dela čast Blaznikovi tiskarni: papir je lep, ilustracije dobre, tisek čist in razločen. Knjiga je vrhu tega lepo vezana, nevezani izvodi se niti ne prodajajo. Izpolnujemo samo svojo dolžnost, ako to izborna knjigo priporočamo vsemu učiteljstvu našemu in vsem našim šolskim oblastvom.

Zarnikovi zbrani spisi. »Narodna Tiskarna« bode izdala izbrane spise pokojnega doktorja V. Zarnika. Spise pripovedne in humoristične vsebine bode uredil g. Ivan Železnikar, politične spise g. dr. Jos. Vošnjak.

Društvo tiskarjev, kamenopiscev in kamenotiskarjev na Kranjskem bode dne 1. julija 1888. praznovalo trojni praznik, namreč: oblétnico Gutenbergovo, dvajsetletnico svojega obstanka in *petdesetlétnico* gospoda *Antona Pleška*, strojevodja v »Narodni Tiskarni«. Da se dostojno proslavi ta trojni praznik, priredi društvo več svečanostij. Najprej bode društvo dne 1. julija ob 11. uri dopoldne v društveni dvorani pozdravilo slavljence Pleška ter mu izročilo častno darilo; potem bode slavnostni banket v Ferlinčevi gostilni »pri Zvezdi« in napósled popoldne ob 4. uri slavnostni koncert na Koslerjevem vrtu, pri katerem bodeta sodelovala pevsko društvo »Slavec« in vojaška godba. — Dobro urejene tiskarne so v kulturnem življenji vsakega národa posebnega pomena. Zlasti v Slovencih je z ustanovitvijo vsake nove tiskarne združen znaten napredek in slovenske učence Gutenbergove nahajamo povsod v prvih vrstah pri národnem delu. Zatorej želimo od vsega srca, da bi tudi nadalje srečno napredovalo in uspevalo društvo, katero so si osnovali v svojo podporo pred dvajsetimi leti. A tudi slavilcem, ki se danes zbirajo okoli čestitáka *Antona Pleška*, pridružuje se »Ljubljanski Zvon« s hvaležnim srcem. Petdeset let je v življenji vsakega človeka važna dóba, zlasti pa, če teh petdeset let prebije kdo na takem težkem in odgovornem mestu, kakor jih je prebil gosp. strojevodja Pleško. Leta 1838. se je mlad deček v Miličevi tiskarni v Ljubljani zapisal »črni umetnosti« tipografiji in kot vesten in točen delavec je, izvzemši kratko dóbo, katero je preživel v Lloydovi tiskárni v Trstu, ves čas življenja svojega najboljše moči posvetil domačim tiskárnam, najprej Blaznikovi, pozneje nad dvajset let Bambergovi in zdaj služi že šestnajsto leto »Narodni Tiskarni«. Tistim bralcem, ki ne vedó, kakšen opravke ima v tiskárni strojevodja, moramo povedati, da je poleg spretnega stavca razumen strojevodja v tiskarni najvažnejša oseba. Od njega je zavisno, da je tisek lep, čist in razločen, kar zlasti po noči ni tako lahko pogoditi, kakor bi kdo mislil. G. Pleška si moral opazovati, kako natančno je zvrševal posel svoj. Kakor pokojni stavec Bonač, tako je bil tudi g. Pleško zvesto-ndan ves čas tudi »Ljubljanskemu Zvonu« in je posebno pazil na to, da je naš list v dostojni zunanji obliki prihajal na svet. Navzlic svojim letom nikdar ni bil nejevoljen, ako je moral zaradi »Ljubljanskega Zvona« do 10. ure zvečer ali do polunóči ostajati v tiskárni. »Če je treba, pa bo!« rekel je mirno in brez vsega nepotrebnege besedovanja pazil na delo svoje. Zatorej se o petdesetlétnici njegovi tudi naš list hvaležno spominja vrlega moža ter mu kliče: »Bog te živi še mnogo mnogo let!«

»Narodna Tiskarna« je o Pleškovi petdesetlétnici izdala spominski list, ki je brez dvojbe v tipografskem oziru najlepše delo, kar ga je doslej prišlo iz tega zavoda in nam je jasen dokaz o lepem njegovem napredku.

Nekoliko črtic o Jakopu Gallusu. V 5. zvezku »Ljubljanskega Zvona« leta 1886. na 318. in 319. stráni je objavil gospod J. Leban životopisne črtice o slavnem skladatelji in rojaku slovenskem Jakopu Gallusu ter pozval rojake svoje, da bi se bolj zanimali za tega imenitnega moža, da bi bilo možno natančneje sestaviti popis njegovega življenja in delovanja, posebno pa, da bi se zvedelo, v katerem kraju na Kranjskem je bil porojen ta slavni glasbeni umetnik.